

D O D A T E K

Do Nru. 37. roku 1816.

Dziennika Urzędowego Województwa Sandomierskiego.

Dalszy Ciąg Kartelu.

Artykuł 12

Za każdego zbiega placowane będą koszta utrzymywania, rachniąc po półtora złotego polskiego na jeden dzień, tudzież za konia zbiega za każdy dzień po dwa garce Owsa i ośm funtow Siana oprócz Słomy, furaz ten placowanym będzie podług Ceny ustanowionej za każdym razem podług ceny Targowcy najbliźszego Miasta, zwrot kosztów tych nastąpi przy oddawaniu zbiega i konia jego, koszta te w żadnym przypadku nie będą mogły być powiększone. W celu zapewnienia się możliwości skutku temuż ustanowieniu strony Kontraktujące obowiązują się powierzyć pewną Summę pieniężną Władzom według Artykułu osmego po niektórych Osadach s miejscach nad granicznych do odbierania zbiegów zaprowadzić się mających.

Koszta utrzymywania, równie iako i wynadgrózenie, o którym pod Artykułem 13tym jest wzmianka będą opłacane bez żadney trudności za Rachunkiem przy oddaniu zbiega podanym przez Władze, którey oddanie to będzie poleconem jeżeliby takowemu

Rachunkowi mykaść zarzucano) co iednakże trudno, żeby nastąpić mogło, kiedy cena kosztu, utrzymywania oraz wynagrodzenia wyraźnie jest oznaczona) tedy podobne wątpliwości nie będą mogły być roztrząsane, aż dopiero po opłaceniu temczasem wskazaney należności.

Gdy zbieg nie może prawnie zaciągać długów przeto Rząd rekwirujący nie będzie mógł ani wzmianki czynić o uiszczeniu długów polebnych.

Oddanie zbiega skutecznione będzie najpoźniej w ośm dni po aresztowaniu onogoż, które nastąpić powinno skoro tylko zbieg wysledzonym zostanie.

Artykuł 13

Każdemu donoszącemu lub przyślawiającemu zbiega udzieloną zostanie nagroda pieniężna od tcy z Wysokich Kontraktujących Stron, którzy tenże zwroczonym będzie, to jest półtora Dukata Holenderskiego od zbiega bez konia, a półtrzecia Dukata od zbiega z koniem dostawionego.

Artykuł 14

Ktoby kolwiek w Kraju iednego z dwóch Monarchow dopuścił się występku Kryminalnego, lub będąc o popełnieniu onegoż obwinionym, schronił się do Krajow drugiego Monarchy, takowy będzie wydany za pierwszym wezwaniem uczynionem w sposób wyrażony poniżej pod Artykułem 15tym.

W postanowieniu takowem, żadney zmiany nie zrządzi, ani Stan, aniu urodzenie Kryminalny, lub obwinionego; z iakiego kolwiekby Stanu pochodził, zawsze wydanym bydz winien, tak Szlacie, iako i Mieszczanin, Włościanin, tak wolny, iako i poddany, tak Wojskowy, iako i Cywilny. Jezeliby zaś takowy zbrodniarz, lub obwiniony był poddanym Monarchy w którego Krajach się schronił popełniwszy występki Kryminalny w Kraju drugiego Monarchy na ten czas wydanym nie będzie lecz natychmiast Monarcha, którego będzie poddanym każe wymierzyć względem utego spieszną i ścisłą sprawiedliwość.

Gdyby zaś Osoba iaka za dopuszczeniem się Kryminału lub iakiego kolwiek prze-
 Eepflwa, przyaraszowaną była w tymże samym Kraju, w którym przewisiła w tedy
 Monarchia Kraju gdzie zaszło areasztowanie, rozkaże przeciwko niemu domierzyć spra-
 wiedliwość i karę, którą ściagnął na siebie, choćby nawet takowa osoba była poddanym
 drugiego Monarchy.

Artykuł 15

Wezwania w myśl Artykułu 14 czynione w przedmiocie dostawiania Kryminali-
 stów zaneszone będą *respective* do Gubernatorów Woylkowych i Cywilnych Najiasnicy
 szego CESARZA Wszech Rossyi i KROLA Polskiego i do Regencyów Najiasniejszego
 Krola Pruskiego nie zaś do Władz, lub Urzędów niższych, Władza tym sposobem (we-
 zwana iczeli tylko rzecz sama należy do przypadków w Artykule 14tym wymienionych
 Cpoleci i żądane odstawienie, które nastąpi w ten sposób, iż mocarstwo wezwane do-
 starczywszy pomocy Woylkowej do przysławienia winowajcy na granicę, rozkaże w
 tem miejscu oddać go osobom ze strony Mocarstwa wzywającego do przyięcia zesłanem.

Jeżeliby z iakich kolwiek bądź oznaków okazała się potrzeba areasztowania osoby
 iakiej z powodu, iż slosownie do przepisow Artykułu 14 wogłoby odstawienie icy bydz
 żądanym, na ten czas nie czekając nawet wezwania, osoba taka powinna bydz areaszto-
 waną z rozkazu *respective* Władz Woylkowych, lub Cywilnych, które natychmiast zgło-
 sić się powinny względem przysławienia oncy.

Artykuł 16

Poczynając od dnia areasztowania Kryminalisty lub obwinionych wzmiankowanych
 w Artykule 14 płacono będzie za utrzymywanie każdego z nich, na dzień po półtora
 złotego polskiego, tudzież codziennie po złotych dwa za kosztu areasztu. Kosztu to pła-
 cone będą przy oddawaniu Kryminalistów, lub obwinionych, co ile możności powinno
 bydz przyspieszanem.

Artykuł 17

Żaden zbieg, żaden Kryminalista, ani obwiniony nie będzie mógł bydz ze strony
 Monarchy żądającego zwrotu onegoż, ściganym w Kraju drugiego Monarchy bądź to

przez wyrażne zgwałcenie terytorii, bądź przez inną jaką samowolność, bądź nawet i potajemnie. Nie wolno za ten: będzie przechodzić Granicy obydwóch Krajów iakiemukolwiek Oddziałowi bądź Woytkowemu, bądź Cywilnemu, a nawet żadnemu potajemnemu postaćowi.

Każde bowiem podobno zgwałcenie Granicy pociągnęłoby za sobą, przytrzymanie i ukaranie winnych zaraz w miejscu popełnionego zgwałcenia. Jeżeliby ze strony rekwirującego Mocarstwa rozrządzeniem było ściganie jednego lub kilku zbiegów, albo też jednego lub kilku Kryminalistów, lub obwinionych, czyli to za pomocą Oddziału Woytkowego, lub Cywilnego, czyli innym jakimkolwiek bądź sposobem, takowe ściganie nie będzie mogło rozciągać się, jak tylko do Granicy oddzielającej obadwa Kraje. W tem bowiem miejscu oddział zastanowić się powinien, i jednemu tylko Człowiekowi wolno będzie przebydź Granicę; ten żadnego gwałtu, ani samowolności pozwolić sobie nie może, i udawszy się do najbliższej Władzy Woytkowej, lub Cywilnej, usprawiedliwi przybycie swoje składając rekwirującą Odezwę, od swojej Zwierzchności daną, i poda reklamacyą, Postanowiec taki przyjętym zostanie ze zwykłemi względami, po czem postąpiono będzie słosownie do niniejszej umowy.

Artykuł 18

Zabronionem będzie z obudwoch stron przechowywania zbiegów, Kryminalistów, i obwinionych, tudzież przeprowadzanie onych w okolice Prowincye, lub Garnizony odległe, w celu zastaniania ich przed reklamacyą.

Opisane będą z obu stron kary przeciwko oskarżonym o podobny rodzaj przewinienia; Władze obu Rządów wzajemnie uwiadamić będą siebie o wymierzonej karze na wykraczających, przeciwko niniejszemu postanowieniu. Dobro, iż znane zasady obudwoch Rządów, tudzież prawa przez nich przyjęte upewniające, że podobna kara będzie zastosowaną do natury przewinienia i szczególnych jego okoliczności, które go zwiększyć lub pomniejszyć mogą.